

NOVOSTI NA PODROČJU DDV GLEDE POSEBNE UREDITVE ZA DAVČNE ZAVEZANCE, KI NIMAJO SEDEŽA IN OPRAVLJAJO TELEKOMUNIKACIJSKE STORITVE, STORITVE ODDAJANJA ALI ELEKTRONSKE STORITVE OSEBAM, KI NISO DAVČNI ZAVEZANCI

Pojasnilo DURS, št. 4230-209818/2014-1, 15. 4. 2014

Države članice morajo prenesti še nekatere določbe Direktive Sveta 2008/8/ES, ki bodo uveljavljene s 1. januarjem 2015 in se nanašajo na pravila glede kraja obdavčitve pri opravljanju telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja ter elektronskih storitev, opravljenih osebam, ki niso davčni zavezanci. V teh primerih se bo za kraj obdavčitve štel kraj, kjer imajo prejemniki teh storitev sedež.

Nadalje je treba prenesti tudi določbe glede posebnih ureditev za davčne zavezance, ki opravljajo telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve osebam, ki niso davčni zavezanci. Poleg posebne ureditve za davčne zavezance, ki imajo sedež izven Unije, se uvaja tudi posebna ureditev za davčne zavezance s sedežem v Uniji, vendar ne v državi članici potrošnje. Ureditev »vse na enem mestu« - mini VEM (»one stop shop mechanism« oziroma MOSS) bo z namenom poenostavitve omogočila davčnim zavezancem, da izpolnjujejo svoje DDV obveznosti za navedene storitve, ki jih opravljajo znotraj EU, v eni državi članici. Ta ureditev bo omogočila davčnim zavezancem, da bodo uporabljali eno DDV številko za opravljene navedene storitve, znotraj EU, ter predlagali obračune DDV na en elektronski portal, iz katerega bodo ti obračuni potem avtomatično preneseni tistim državam članicam, v katere so davčni zavezanci dobavili storitve.

Obdavčitev storitev, opravljenih osebam, ki niso davčni zavezanci, po kraju potrošnje, pa bo zagotovila, da bodo storitve vedno obdavčene po stopnji, ki jo uporablja država članica potrošnje.

Tako bosta v Zakon o davku na dodano vrednost vključeni dve ureditvi:

1. posebna ureditev za telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve, ki jih opravljajo davčni zavezanci, ki nimajo sedeža znotraj Unije (uporaba že uveljavljene posebne ureditve se le širi) ter
2. posebna ureditev za telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve, ki jih opravljajo davčni zavezanci s sedežem znotraj Unije, vendar ne v državi članici potrošnje (nova posebna ureditev).

V zvezi z obema ureditvama je treba ločevati med pojmom »država članica identifikacije« in »država članica potrošnje«. Država članica identifikacije je država članica, v kateri je davčni zavezanec registriran za uporabo sistema mini VEM ter v kateri predloži obračun DDV in plača DDV, dolgovan v državah članicah potrošnje. Država članica potrošnje je država članica, v kateri davčni zavezanec opravlja telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve osebam, ki niso davčni zavezanci. Obveznost za plačilo DDV nastane v državi članici potrošnje.

Uporaba posebnih ureditev je opcиска.

Posebna ureditev za telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve, ki jih opravljajo davčni zavezanci, ki nimajo sedeža znotraj Unije

Poglavitno spremembo v zvezi s prvo ureditvijo predstavlja širitev uporabe te posebne sheme. Do sedaj se je namreč posebna ureditev uporabljala samo za elektronske storitve, medtem ko se bo po novem lahko uporablja za telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve.

Davčni zavezanec po tej ureditvi je podjetje (družba, partnerstvo ali samostojni podjetnik), ki nima sedeža svoje dejavnosti ali stalne poslovne enote v Uniji in ni registrirano oziroma zanj ne velja kakršna koli druga obveznost identifikacije za namene DDV v Uniji. Davčni zavezanec lahko prosto izbere svojo državo članico identifikacije, kar pomeni, da je lahko država članica identifikacije tudi država članica potrošnje, torej lahko uporablja sistem mini VEM za obračun in plačilo DDV za telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve, ki jih opravlja za stranke v državi članici identifikacije.

Davčni zavezanec, ki nima sedeža znotraj Unije in ki si kot državo članico identifikacije izbere Slovenijo, mora davčnemu organu prijaviti, kdaj se njegova dejavnost začne, pa tudi preneha ali spremeni v tolikšni meri, da se posebna ureditev ne more več uporabljati. Prijavo posreduje v elektronski obliki, preko sistema eDavki. Davčni organ mu preko sistema eDavki dodeli identifikacijsko številko, praviloma v osmih dneh.

Davčni zavezanec po tej ureditvi predloži preko sistema eDavki posebni obračun DDV za telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja in elektronske storitve, za vsako koledarsko trimesečje, ne glede na to, ali je zadevne storitve opravil ali ne. Obračun mora predložiti v 20 dneh po poteku obračunskega obdobja na katerega se obračun nanaša in to v elektronski obliki. V obračunu mora med drugim navesti skupno vrednost zadevnih storitev za vsako državo članico potrošnje v kateri je nastala obveznost za plačilo DDV. DDV mora plačati ob predložitvi posebnega obračuna, vsekakor pa najkasneje po poteku roka za predložitev obračuna. Davčni zavezanec, ki nima sedeža znotraj Unije in uporablja to posebno ureditev, nima pravice do odbitka DDV, lahko pa uveljavlja vračilo plačanega DDV. Zahtevek za vračilo pošlje v elektronski obliki.

Posebna ureditev za telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve, ki jih opravljajo davčni zavezanci s sedežem znotraj Unije, vendar ne v državi članici potrošnje.

S 1. januarjem 2015 se uvaja nova posebna ureditev za davčne zezavance, ki imajo sedež znotraj Unije, vendar ne v državi članici potrošnje in opravljajo telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve osebam, ki niso davčni zavezanci in imajo sedež ali stalno ali običajno prebivališče ali pa običajno prebivajo v državi članici potrošnje.

Po novem bodo zadevne storitve obdavčene v državi, kjer ima sedež prejemnik storitve, in ne več v državi, kjer ima sedež svoje dejavnosti izvajalec.

V okviru te ureditve je davčni zavezanec podjetje (družba, samostojni podjetnik), ki ima sedež svoje dejavnosti ali stalno poslovno enoto na ozemlju Unije. Država članica identifikacije mora biti država članica, v kateri ima davčni zavezanec sedež svoje dejavnosti ali svojo poslovalnico. Davčni zavezanec ne sme imeti sedeža svoje dejavnosti ali stalne poslovne enote v državi članici potrošnje. Davčni zavezanec ne more uporabljati sistema mini VEM za storitve, ki so opravljene v državi članici, v kateri ima sedež ali poslovno enoto.

Posebno ureditev lahko v Sloveniji tako uporablja le davčni zavezanec, ki ima sedež ali poslovno enoto v Sloveniji in opravlja telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve znotraj Unije osebam, ki niso davčni zavezanci in nimajo sedeža ali bivališča v Sloveniji. Davčni zavezanec te ureditve ne more uporabljati za dobave, ki jih je opravil v Sloveniji. Če prijavi uporabo te posebne ureditve, mora vse obveznosti po tej ureditvi izpolnjevati v Sloveniji za tekoče koledarsko leto in še dve naslednji koledarski leti.

Davčni zavezanec mora davčnemu organu prijaviti kdaj se njegova dejavnost, ki jo

opravlja na podlagi posebne ureditve začne, pa tudi preneha ali spremeni v tolikšni meri, da te ureditve ne more več uporabljati. Prijavo mora posredovati v elektronski obliki. Davčni organ za identifikacijo davčnega zavezanca uporabi identifikacijsko številko, ki mu je bila že dodeljena v zvezi z njegovimi obveznostmi po splošnih pravilih.

Davčni zavezanec mora davčnemu organu predložiti poseben obračun DDV za vsako koledarsko trimesečje, ne glede na to ali je opravil telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve ali ne. Obračun mora predložiti v 20 dneh po poteku obračunskega obdobja na katerega se obračun nanaša in to v elektronski obliki. DDV se mora plačati ob predložitvi obračuna DDV oz. najkasneje ob poteku roka za predložitev obračuna. Obveznost za plačilo DDV nastane v državi članici potrošnje, davek pa plača davčni zavezanec, ob predložitvi posebnega obračuna DDV na poseben račun davčnega organa, kjer je identificiran za DDV, ki nato nakaže državam članicam potrošnje pripadajoče zneske DDV.

Davčni zavezanec, ki uporablja to posebno ureditev, nima pravice do odbitka, lahko pa uveljavlja vračilo plačanega DDV na podlagi zahtevka, ki ga pošlje elektronsko. V kolikor davčni zavezanec, ki v Sloveniji uporablja posebno ureditev, v državi članici potrošnje poleg storitev telekomunikacij, storitev oddajanja in elektronskih storitev, opravlja še druge storitve (izven posebne ureditve) in v zvezi s katerimi se mora v tej državi identificirati za DDV namene, v DDV obračunu odbija zneske DDV, povezane z obdavčljivimi dejavnostmi, za katere velja ta posebna ureditev.

Pravne podlage so dostopne na spletnih straneh:

- Direktiva Sveta 2008/8/ES

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2008:044:0011:0022:SL:PDF>

- Izvedbena uredba sveta (EU) št. 1042/2013 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 glede kraja opravljanja storitev

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2013:284:FULL:SL:PDF>

- Uredba sveta (EU) št. 967/2012 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 glede posebnih ureditev za davčne zavezance, ki nimajo sedeža in opravljajo telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve za osebe, ki niso davčni zavezanci

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2012:290:0001:0007:SL:PDF>